

“मीठे बच्चे- ज्ञानको एक बुँद हो आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर। यसै एक बुँदबाट मुक्ति-जीवन मुक्ति प्राप्त हुन सक्छ।”

प्रश्न:- कुन पुरुषार्थमा आफ्नो र अरूको उन्नति समाहित छ?

उत्तर:- १- यादमा रहने पुरुषार्थ। यसैमा आफ्नो र अरूको उन्नति समाहित छ। तिमी बच्चाहरू जब यादमा रहन्छौ, अरूलाई शान्तिको दान दिनेछौ। २- आपसमा देह-अभिमानका शारीरिक कुरा छोडेर आत्मिक कुरा गर्नु भन्ने उन्नति भइरहन्छ। तिमीले बाबाको शो (प्रत्यक्ष) गर्नु छ। जति शो गर्नेछौ, सबैलाई शान्ति र सुखको मार्ग बताउनेछौ, त्यति इनाम मिल्छ।

गीत:- तू प्यार का सागर है.....

ओम् शान्ति। यो गीत भक्तिमार्गमा गाउँदै आएका छन्। महिमा गर्दै आएका छन्। महिमा हो परमपिता परमात्माको। जसरी भक्तिमार्गमा अनेक प्रकारका महिमा हुन्छन्, उत्सव मनाउँछन्- त्यो पनि गायन (महिमा) हो। कुनै पनि मनुष्य, साधु-सन्त आदिको गायन हुन सक्दैन। गायन गर्छन्- उहाँ ज्ञानको सागर हुनु हुन्छ। एक बुँद पनि मिलेमा हामी यहाँबाट गइहाल्नेछौं। कहाँ जान्छौ? मुक्ति वा जीवन मुक्तिधाम। महिमा भइरहन्छ, तर पनि उहाँको महिमालाई जान्दैनन्। तिमीहरू जान्दछौ, त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। दुई पिताको रहस्य पनि सम्झाइएको छ- एक छन् लौकिक पिता, उनको याद आएमा त्यसलाई भनिन्छ देह-अभिमान। आत्मालाई देह दिनेवाला पिता याद आउँछ। आत्माले आफ्नो आत्मिक पितालाई भुल्दछ। यही भूल हो। हुन त कसैले भुलेका छैनन्। तर पनि भनिदिन्छन्- आत्मा नै परमात्मा हो, यही भूल हो। हामी नै जीव आत्मा हौं, मेरो आत्मालाई दुःख नदेऊ पनि भन्छन्। दुःखी आत्मा हुन्छ नि। आत्मालाई गर्भजेलमा सजाय मिल्छ, त्यतिबेला उसलाई शरीरमा दुःख महसुस हुन्छ। साक्षात्कार पनि स्थूल रूपको गराउनेछु, तब उसले फिल (महसुस) गर्नेछ, मलाई दुःख मिलिरहेको छ। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- सबै भन्दा पहिले प्राक्टिस (अभ्यास) गर, म आत्मा हुँ। देह-अभिमानि हुँदा सम्बन्धी याद आउँछ- यो काका हो, मामा हो.....। शरीर नै छैन भन्ने कुनै पनि सम्बन्ध हुँदैन। आत्माको नै ज्ञान हो। कसैलाई महान् परमात्मा कहाँ भनिन्छ र! कोही मर्नो भन्ने उसको आत्मालाई बोलाइन्छ। यस्तो भनिदैन, यसको परमात्मालाई बोलाइन्छ। कुनै पनि हालतमा उसलाई परमात्मा भनिदैन। न त परमात्मा जन्म-मरणमा नै आउनु हुन्छ। परमात्मा जन्म-मरण रहित हुनु हुन्छ। आत्मा त पुनर्जन्म लिँदै रहन्छ। यो पनि जानेका छौ- सुरुका आत्मा हुन् देवी-देवताहरूको, ८४ जन्म पनि गायन गरिन्छ। अब बच्चाहरूले जानेका छन्- ज्ञानसागर सम्मुख बस्नु भएको छ। पतित-पावनलाई नै ज्ञानसागर भनिन्छ। बाबालाई नै भनिन्छ ज्ञानेश्वर। ईश्वरमा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको ज्ञान छ। ईश्वरले नै सृष्टिलाई रचिनुहुन्छ। त्यसैले उहाँलाई रचनाको ज्ञान छ। रचयिता भनिएको छ भन्ने अवश्य रचिएको सृष्टि हो, त्यसैले त भन्छन् नि। रचयितालाई पिता भनिन्छ। भाइ-बहिनीलाई रचयिता भनिदैन। रचयिता जहिले पनि पितालाई भनिन्छ। प्यारा बच्चाहरूलाई थाहा छ- हाम्रो सम्मुख बाबा बस्नु भएको छ। हुन सक्छ कोही बेलायतमा बसेका होलान्, भन्नेछन्- हामी बाबा देखि टाढा छौं। तर पनि याद त गर्छन् नि। तिमीलाई पनि याद गर्नु छ। तर लौकिक सम्बन्धलाई देखेर पारलौकिक बाबालाई बिर्सिन्छन्। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- उठ्दा बस्दा बाबालाई याद गर्ने प्राक्टिस गर। म आत्मा यस शरीरद्वारा चल्छु। आत्माको ज्ञान त तिमीलाई छ।

२०७५ असोज ४ बिहीबार २०-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
जान्दछौ, आत्मा र परमात्मा अलग रहे बहुकाल। यस्तो भनिदैँन- परमात्मा र परमात्मा अलग रहे बहुकाल...।
आत्मा र परमात्मा भनिन्छ।

अहिले बाबा बच्चाहरूको सम्मुख बस्नु भएको छ। भन्ने गर्छन्- हजुरको एक बूँद पनि पर्याप्त छ। परमपिता परमात्मा हामी आत्माहरूको पिता हुनु हुन्छ। यसैलाई ज्ञान भनिन्छ। तिमी सबै आत्माहरूको म पिता हुँ, यस्तो अरू कसैलाई पनि भन्ने हिम्मत आउँदैन। उहाँलाई नै ज्ञानको सागर, पतित-पावन भनिन्छ। यस्तो भन्न कसैलाई पनि आउँदैन। बाबाले नै भन्नुहुन्छ- म तिमी पिता हुँ। साच्चै नै अब महाभारी लडाइँ पनि सामुने खडा छ, यादव, कौरव, पाण्डव पनि छन्। यो सारा सम्झाउनेवालामा निर्भर गर्छ। चित्र देख्दैमा कसैले बुझोस्, त्यो मुश्किल छ, जबसम्म टिचरले सम्झाउँदैन। स्कुलमा पनि टिचरले बुझाउँछन् नि, हैन- यो इन्डिया हो, यो लन्डन हो। नसम्झाएसम्म बुद्धिमा आउन सक्दैन। यदि नक्शामा नाम पढेका छन् भने केवल नाम मात्रै भन्न सक्छन्। तर कहाँ छ, कसले राज्य गरेको छ, केही पनि बुझ्न सक्दैनन्। यहाँ पनि हरेक कुरा बुझ्नु पर्ने हुन्छ। आजकल त पहिले प्रदर्शनी हुनु पर्छ, त्यसलाई देखेर नै आउँछन्। अब त्यहाँ सम्झाउनेवाला पनि बडो राम्रो चाहिन्छ। तिमी बच्चाहरूले नै बुझेका छौ- यी हुन् सबैको मनोकामना पूरा (सिद्ध) गर्नेवाली जगदम्बा। कल्प वृक्षको तल देखाइएको छ- कामधेनु बसेकी छिन्। त्यसैले उनी सँग मिल्न पनि आउँछन्। जगत् पिता छन् भने अवश्य जगत्की माता पनि होलिन्। तर जगत् अम्बा यिनलाई भनिन्छ किनकि कलश माताहरूलाई दिन्छु। मुख्य जगदम्बाको गायन गरिएको छ, फेरि उनका सेना पनि छन्।

तिमी बच्चाहरूले प्रदर्शनी गर्दा त्यसमा सम्झाउनको लागि बडो राम्रा-राम्रा बच्चाहरू चाहिन्छ। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- मुख्य कुरा हो बाबाको परिचय। सुरु सुरुमा सम्झाऊ- दुइटो पिता हुनु हुन्छ। एउटा हुनु हुन्छ तपाईंको लौकिक पिता, दोस्रो हुनु हुन्छ पारलौकिक पिता। लौकिक पिताबाट त जन्म-जन्मान्तर हदको वर्सा लिँदै आउनुभयो, अब बेहदको वर्सा लिनुहोस्। बहुत गई, थोडी रही..... विकर्महरूको बोझ शिरमाथि धेरै छ। योगबाट नै विकर्म विनाश हुन सक्छ। तर त्यति सहज छैन। अझै केही न केही हिसाब-किताब बाँकी रहेको छ, त्यसकारण त भोग्नु पर्छ नि। कति मेहनत लाग्छ। यदि ढिलो आए भने त कति नै विकर्म विनाश गर्न सक्लान् र। मुश्किल छ नि। यो त तिमी सबैलाई जानकारी देऊ, ताकि फेरि कसैले सिकायत नगरुन्। त्यतिबेला तिमीले भन्न सक्छौ- हामीले त झ्याली पिटेर जानकारी दिएका थियौं, अखबारमा पनि छपाएका थियौं। जति हुन सक्छ निमन्त्रणा त सबैलाई मिल्नु पर्छ। बेहदको बाबा सँग बेहदको वर्सा लिनको लागि पुरुषार्थ गर। खुब निमन्त्रण पत्र बाँड। सबै भन्दा धेरै सेवा दिल्लीमा हुन सक्छ। दिल्ली हो सारा भारतको गद्दी, त्यहाँ सबै अखबारहरूको एजेन्ट (प्रतिनिधि) रहन्छन्। अखबारद्वारा पनि सूचित गर्नुछ- लौकिक पिताबाट त जन्म-जन्मान्तर वर्सा लिँदै आउनुभयो, अब फेरि पारलौकिक पिताबाट वर्सा लिनुहोस्। जुन बैकुण्ठलाई याद गर्नुहुन्छ, त्यसको वर्सा बाबा सँग लिनुहोस्। सबै अखबारमा छपाउँदै जाऊ- शिवबाबाको बर्थ प्लेस (जन्मभूमि) हो भारत। सबैलाई उद्धार गर्नेवाला एकै बाबा हुनु हुन्छ। त्यसैले सबै भन्दा ठूलो तीर्थ परमपिता परमात्मा, पतित-पावन हुनुभयो नि। तर यसको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन। क्राइस्ट, इब्राहिम, बुद्ध आदि सबै पुनर्जन्म लिँदा-लिँदै अहिले अन्तिम जन्ममा छन्। क्रिश्चियनहरू स्वयं पनि भन्दछन्- क्राइस्ट यहाँ नै कुनै जन्ममा हुनु हुन्छ। क्रिश्चियनहरूले पनि वृक्षलाई मान्छन्। नत्र यतिका आत्माहरू कहाँबाट आउँछन्। अवश्य

२०७५ असोज ४ बिहीबार २०-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
सेक्शन हुनु पर्छ, जहाँबाट आउँछन्। हिस्ट्री फेरि रिपीट अवश्य हुन्छ। यो कल्प-वृक्ष बडो राम्रो चीज छ, तर
यसको महत्त्व बच्चाहरूलाई नम्बरवार छ।

बच्चाहरू अरूलाई सम्झाउनको लागि प्रदर्शनी आदि गर्छन्। यसमा कुनै आर्टको शो गर्नु छैन। आर्ट गेलरीमा
त व्यर्थका चित्र राख्छन्। सम्झन्छन्— यो त आर्ट हो। देवताहरूको पातलो कम्मर आदिका थरी-थरीका चित्र
बनाउँछन्। त्यहाँ देवताहरूको त नेचुरल ब्युटी रहन्छ। यो समय त ५ तत्त्व पनि तमोप्रधान छन्। सत्ययुगमा ५
तत्त्वहरू पनि सतोप्रधान हुन्छन्। कृष्णलाई गोरो र कालो रूपमा गायन गरिएको छ। त्यहाँ शरीरको मरम्मत
हुँदैन। यहाँ त हेर कति मरम्मत गर्नु पर्छ। त्यहाँ त वृद्ध भए पनि दाँत आदि सबै जस्ताको तस्तै रहन्छन्। दाँत
झन्ड्यो भने त बिरुप हुने भयो। त्यहाँ त एकदम फस्टक्लास १६ कला सम्पूर्ण हुन्छन्। लुला-लङ्गडा हुँदैनन्।
यहाँ त हेर! कस्तो लुला-लङ्गडा जन्म लिन्छन्। तिमी यस्तो परिस्तानको मालिक बनिरहेका छौ। एकै यात्री
आएर परिस्तानमा लैजानु हुन्छ। तिमी यात्री यहाँ पार्ट बजाउँदा-बजाउँदै पतित बन्छौ, आत्मा कालो हुन पुग्छ।
बाबा त सदैव सुन्दर हुनु हुन्छ, उहाँमा कहिल्यै मैला पर्दैन। म त सच्चा सुन हुँ, त्यसैले मलाई बोलाउँछन्।
सदा पावनलाई नै बोलाउँछन्— बाबा आउनुहोस्, हामीलाई पनि आफूसमान बनाउनुहोस्। तिमी सदा पावन त
बन्न सक्दैनौ। बाँकी सतोप्रधानमा त सबैलाई आउनु छ। तर उनमा पनि नम्बरवार हुन्छन्। नाटकमा पात्रहरू
भिन्न-भिन्न हुन्छन् नि। कोही हीरो-हीरोइन हुन्छन् भने उनलाई पैसा पनि धेरै मिल्छ। अहिले त सरकार
सबैबाट पैसा लिइरहन्छ। भनिन्छ— किनकी दबी रहेगी धूल में, किनकी राजा खाए, सफली होगी वह जो खर्चे
नाम धनी के...। किनकि धनी आउनु भएको छ स्वर्गको स्थापना गर्नको लागि। जो बाबाको सहयोगी बन्छन्,
उनीहरूको नै सुरक्षित रहन्छ। तिमीलाई त त्यहाँ अथाह सम्पत्ति हुन्छ। कति सुन, हीरा, जुहारत आदि होलान्।
तर पनि तिमीलाई त्यसको कुनै परवाह रहँदैन। तिमीलाई कसैले कहाँ लुट्छ र! हीरा-सुन आदिको खानी सबै
तिमीलाई नयाँ-नयाँ मिल्छ। पत्थरसमान हीरा हुन्छन्। सबै तिमीलाई मिल्नुछ। जसरी ईटको महल बन्छन्,
त्यहाँ सुनको महल बनाउन्छन्। धनवान् प्रजा पनि सुनको महल बनाउँछन्। जो पूरा दानी बन्छन्, उनीहरू पनि
सुनको बनाउँछन्। बाबा सबै कुरा बताइरहनु हुन्छ। यस्तो पनि होइन, तिमी भोकै मर। बच्चा आदिलाई पनि
सम्हाल्नुछ। रचयिताको कर्तव्य हो सम्हाल गर्नु, दुःखी बनाउनु छैन। भोकै मर्नु छैन। दयालु बन्नु छ। मनुष्य
कति दुःखी छन्, जान्दछौ— अकाल पन्यो भने धेरै दुःखी हुन्छन्। त्राहि-त्राहि गर्नेछन्, फेरि जयजयकार हुन्छ।
सबै आत्माहरूलाई सुख मिल्छ। बाबा हुनु हुन्छ नै दुःखहर्ता, सुखकर्ता। सुख दुई प्रकारका हुन्छन्— पहिलो,
शान्तिधाममा रहनु अनि दोस्रो, सुखधाममा रहनु। सुखधाममा पवित्रता, सुख, शान्ति सबै हुन्छ। बाबा
भन्नुहुन्छ— म कल्प-कल्प आउँछु। जब मनुष्य बहुत दुःखी हुन्छन्, मेरो पार्ट नै त्यतिबेलाको हो। त्यसैले मेरो
नाम नै छ— दुःखहर्ता, सुखकर्ता, सर्वका शान्ति दाता, सुख दाता।

तिमीलाई थाहा छ— हामी बाबाको साथमा सबैलाई शान्तिको दान दिन्छौं। जति यादमा रहन्छौ त्यति
अरूलाई दान दिनेछौ। फेरि ज्ञान दिइन्छ सुखको लागि। त्यसैले बच्चाहरूलाई माता-पिताको शो गर्नु छ। जति
शो गर्नेछौ, सुख शान्तिको मार्ग धेरैलाई बताउनेछौ, तब इनाम मिल्छ। बाबाले तिमीलाई कति धेरै, सबै नयाँ
दुनियाँको नयाँ-नयाँ कुरा सुनाउनु हुन्छ। पुरानो दुनियाँ र नयाँ दुनियाँ दुवैको साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। अझै
धेरै तिमीलाई साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। तर उनलाई जो बाबाको पक्का सच्चा बच्चा हुन्छन्। सच्चा
दिलमाथि साहेब राजी हुनु हुन्छ। तिमी धेरै कुरा देख्नेछौ, जसरी सुरुमा देखाएको थिएँ, फेरि अन्त्यमा पनि

२०७५ असोज ४ बिहीबार २०-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन देखाउनेछु। कति प्रोग्रामहरू आउँथे, साक्षात्कार गराउँथे। कति सजावट, ताज आदि पहिराउँथे, फेरि अन्त्यमा पनि भिन्न-भिन्न प्रकारको देखाउनेछु। मिरुआ मौत मलूका शिकार। त्यतिबेला पार्टीशनमा (भारत-पाकिस्तानको विभाजनमा) पनि मिरुआ मौत... थियो नि। तिमीलाई कुनै पर्बाह थिएन। तिमी त मानौं जीवन छँदै मरेका थियौ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चे, पूरा मेहनत गर, पुरुषार्थ गर, हामी आत्मा हौं। एक आपसमा पनि आत्मिक कुरा गर। शारीरिक देह-अभिमानका कुरा समाप्त। जो आश्चर्यवत् भागन्ति हुन्छन्, उनले यी सबै देख्ने छैनन्। पहिला पनि तिमीले देख्यौ र जो नयाँ हुन्छ त्यो पनि तिमी देख्नेछौ, मेहनत गर। मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई बाबा बहुत प्यार गर्नुहुन्छ। प्यारा बच्चाहरूलाई धेरै प्यार मिल्छ। जसले राम्रो सेवा गर्नेछ उनलाई प्यार पनि मिल्छ, पद पनि मिल्छ। नबिर्सिनु— हामी आत्माहरूको निराकार परमपिता परमात्मा शिक्षा दिइरहनु भएको छ, स्वर्गको अधिकारी बनाइरहनु भएको छ। दैवी गुणवान् बन्नुछ। पहिले त सबै आसुरी गुण थियो। अब बाबा सम्मुख बस्नु भएको छ, जसबाट वर्सा मिल्छ, उहाँ सँग प्यार रहन्छ, दलाल सँग होइन। दलाल त बीचका भए। सौदा तिमीले उहाँ सँग गर्नु छ। त्यसैले बाबालाई याद गर। देह-अभिमानलाई छोड्दै जाऊ। मेरो त एक बाबा, दोस्रो कोही पनि देहधारी याद नआओस्। बाबा यस पुरानो बूटमा (कायामा) आउनु भएको छ। मैले यिनलाई लोनमा लिएको छु। कल्प पहिले पनि यही अक्षर भनेको थिएँ। अहिले पनि भनिरहेको छु। आजकै दिनमा तिमीलाई यही सम्झाएको थिएँ, फेरि सम्झाइरहेको छु। कति राम्रो विशाल बुद्धि हुनु पर्छ। लक्ष्मी-नारायण नम्बरवन बनेका हुन्, अवश्य राम्रो प्रारब्ध बनाएको हुनु पर्छ। यो ईश्वरीय सेलभेशन आर्मी हो, सारा दुनियाँलाई मुक्ति-जीवन मुक्तिको सेलभेशन दिनेवाला। सर्वको सद्गति दाता राम। गतिमा त जानु नै छ सारा दुनियाँलाई। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाको साथमा सारा विश्वलाई शान्तिको दान दिनु छ। बाबा समान दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता बन्नु छ।
- २) एक बाबा सँग पूरा प्यार राख्नु छ। आपसमा देह-अभिमानको कुरा गर्नु छैन। आत्मिक कुरा नै गर्नु छ।

वरदानः— प्रतीक्षा छोडेर प्रबन्ध गर्ने, वियोगीको सट्टा सहयोगी सो सहज योगी भव

कति जना प्रतीक्षा गरेर बस्छन्— यो छोड्न पाए त छुट्ने थिएँ, यो टक्करले छोडे त छुट्ने थिएँ— तर यस्तो हुँदैन। यी त मायाका विघ्न वा पढाइका परीक्षा हुन्, जुन समय-समयमा भिन्न-भिन्न रूपबाट आइ नै रहन्छन्। त्यसैले फलानो व्यक्ति पास होस्, फलानो परिस्थितिमा पार पाइयोस्....., यस्तो प्रतीक्षा नगर। मैले पास गर्नु छ, यस्तो तयारी गर। सदा श्रीमतको सहाराको आधारमा चल्दै, सहयोगी सो सहजयोगी बन। कहिले सहयोगी कहिले वियोगी होइन।

स्लोगनः— आफ्नो उमङ्ग-उत्साहद्वारा अनेक आत्माहरूको उत्साहलाई बढाउनु, यही सच्चा सेवा हो।